

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:

Égész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Egyes szám ára 20 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségére, a hirdetései és előfizetési pénzek a kiadóhivatalra czimezve Turócszentmártonba küldendők.

— Hirdetések legutányosabban, Árszabály szerint. — Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad. Nyílttér soronként 40 fillér.

A honvédség ügyei — cseh-tót világitásban.

Amikor gróf Tisza István miniszterelnök a minapiban bejelentette a képviselőházban, hogy a magyar honvédség megfelelő számú ágyúfüteget kap, a kákn is csomót kereső ellenzék ekkor is okvetlenkedett ugyan, de azért sem az ellenzék, sem a kormánypart soraiban nem akadt magyar képviselő, akinek a szíve meg nem dobbant volna erre az örömhíre. Hiszen amióta honvédségünk van, a kormánypart mindig óhajította, az ellenzék mindig követelte a honvédségnek az ágyukat, amelyek nélkül csonka a mi külön magyar haderónk, amelyek nélkül meglévő katonaságunk is, a gyalogság és lovaság, prédája lenne már az első ütközetekben egy jól szervezett ellenséges hadseregnek. Az 1848—49. évi válságos, nehéz idők jelenetei lebegtek mindig szemünk előtt, amikor Gábor Aron primitív agyalkotásai pótolták a szükségset bel- és küllelenség ellen s honvédségünk csodákat művelt... Láttuk a pánszláv kis államokat. Szerbiát, Romániát modern szervezett hadseregeivel és részint irigység, részint pedig bosszankodás, aggodalom fogott el... Mert hát a közös hadsereg ágyúi csak felerészben a miénk, azoknál mi nem rendelkezhetünk s bátha valamikor — ne add, Isten! — épp azokkal állunk szemben, akik azokkal az ágyúkkal rendelkeznek, nekünk pedig nem lesznek ágyúink?...

Bármí új anyagi áldozatok ró is ránk honvédségünk kiegészítése, fejlesztése, az a tudat, hogy ezekkel hatalmas lépést tettünk a magyar államnak kül- és bellelenség ellen vala érelyes és sikeres megvédetése iránt: hogy elejét vehetjük ezzel oly meglepetéseknek, amiket csakis elszántsággal, erővel és állandó készenlettel lehet megühsítani, az a tudat fölemel és örömmel kell hogy megtöltse minden igaz magyar hazafi szívet

Am lassuk azoknak a hazafiaknak (?) a szöcsövét, akik minden alkalommal verik a

mellettük, hogy ők mily hü fiaí ennek a hazának, ennek a nemzetnek, lássuk a budapesti eseh-tót lapot, hogy mint vélekedik ez a honvédség ügyeiről. A harag, a szégyen pirájával idézzük k sorait, de hát meg kell lennie. A Slov. Týzd. ezeket írja:

„Nos, tisztelt haza, nem örvendez? Nem örültök ti érzéketlen milliók a nagylelkű ajándékoknak, mellyel végtelen kegyéből és bőkezűségéből elhalmozni szándékozik titeket az üdvözho kormány? Örvendezetek! A honvédek tüzéréget kapnak! Még sem ugrándoztok örömtökbén? Hét tüzéréget! Minden honvédhadosztályhoz egy ezred. Nos! Örvendezetek! Még pedig magyar vezényszóval! Rajta hát, mondjátok köszönetet s álmélkodjatok az atyai kormány tiszteletre méltó gondoskodása fölött! Nem hiszitek? A miniszterelnök jelentette ezt be nektek úgyesen és büszkén, hét tüzéréget, mindenik ezred hat üteg, mindenik üteg nyolcz ágyú — 336 ágyú, új, vadonúj! S ti még panaszkodtok? Még sem hódoltok megtánsulva a hálótól?

Hát ime, ilyen hálátlan nemzet vagyunk mi. Több mint harmincz éve, hogy vannak honvédeink — de tüzérég nélkül. A hazafias lelkek bándokták és sópánsokták: ágyukat adjatok a mi honvédeinknek. És a katonai vezetőség nem adott. Az ellenzék lármázott és obstruozó a katonai vezetőség közönyös maradt. S most akár csak a villám a tiszta égből, — sült ágyúk estek vala a honfiak szájába! Minő nemzeti vívmány ez és mi nem örvendünk.

A hazafias hőbortosok örülnek. A sovinsiztak és a kormány fogdomejjei ujjonganak: van magyar ágyúnk! S a nép? A nép számitgat: ez a tréfa bele fog kerülni 200 millióba. Adozó polgár az országban valamivel több van a két milliónál. Jut tehát egyre kevés híján 50 kor. Hílylogy? Hát ezt a nemzet fizeti. Hisz ennek ajándéknak kellett volna lennie. Ah, igen, ajándék, kedveseim.

A felső urak kölesönösen odaajándékozzák

ezt maguknak. A kormány kegye nagy és kifürkészhetetlen. Ó odaajándékozza a sovinsiztának, ami után sóvárog a lelkük. A sovinsiztak magyar tüzéréget akarnak. Nesztek, itt van a magyar tüzérég s ennek ellenében hallgassatok, midőn szó lesz majd a kiegyezéstről és szó lesz a nép politikai jogainak kiterjesztéséről. Hisz azt a nép megfizeti. Azokat az ágyukat is meg fogja fizetni — pénzzel és vérel, azt a kiegyezést is, a politikai szabadság elrablását is, pénzzel is s a maga polgári megalázkodásával is.

Látjátok, milyen sajtózkodást végeznek a felső urak a ti börtöktökre? Az ellenzék szájhöködik a nép jobblétéért? Nem. De azért, hogy az ő sovinsiztakai inye elégíttessék ki. Emlekeztek, miképen kezdődött az utolsó obstruozió? Olyan czimen kezdődött, hogy a katonai terhek túlmasagos. De csakhamar kibújt a szög a zsákbl. Kíttunt, hogy az újonczlétszám fölemelése nem fáj a hazafias sziveknek. Fáj nekik az, hogy a vezényszó magyar legyen. E miatt volt az obstruozió! S az erdmény! Az obstruozió zavaros vizeiben Tisza kihálászta magának a miniszterelnökséget s a legfelső politikai hatalmat. Ó mostan pénzügyi politikára készül, mely majd koldusokká tesz minket. Hogy az ellenzék sovinsiztának betömje a száját, előhozakodik a magyar tüzéréggel. Most lesz magyar tüzérég, fizeti a nép. Es lesznek majd gyalró kereskedelmi szerződésnek Németországgal és lesz csunya vámtarifa Ausztriával, ezt is a nép fogja fizetni. Így úzerkednek a politikában.

S a nép vajjon miképpen védekezik majd az új csapással szemben? Van-e a népek hatalmas partja az országházban? Az ellenzék, mely volt, meg van vásárolva. Megvásárolta az állam az új sovinsiztikus és nepellenes iskolai javaslattal s megvásárolta az új ágyúkat. Ilyen ellenzékünk van nekünk.

Hej, nehéz idők törnek reánk. Drágán fizetjük mi hiszékenységünket a kormány hajtóival szemben. Drágán fizetjük mi hütlensé-

T A R C Z A.

Thuróczvármegye régi multjából.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárczája. —

Írta: Bráz Béla, Thuróczmegye levéltárosa.

(Folytatás)

Thuruch provincia benépesítése.

Valamint az egész magyarhon IV. Béla király uralodása alatt először a kun lázadás által megrázkódtatva, azután pedig a tatárok által igazságtalanul pusztitatta, annyira elnéptelenedett, hogy már 1242-ben alig találattott út város; ugy Thuruch provinciában a Matyuch-eszaladon (Familiares de Matyuch (Mossóc) és a pribézi néhai Iadon comes családján kívül alig maradt fenn más némes család, jólétek Thuruchot magas hegyek, rengeteg erdőségek és berlangok (buvó hegyek) környezték, mint ez a Belék-téle nemesi összeírásbl kününk.

Igy történt, hogy a hegyekben elrejtőve megmaradt thuróci családok, vagy az ide beköltözötték birtokjaikat csakis a tatárpusztítás után részint birtokese (concomibus), részint királyi adomány ezimén, legtöbbyire pedig új adományozás alapján nyerték IV. Belától, ugy hogy Béla király uralodásának utolsó évében, 1275-ben, körülbelül 27 helybeli némes család talaltott.

Elfoglalhattuk ama feltevést, hogy akik IV. Belától nyertek adományozást, vagy személyesen, vagy elődek

vettek részt a muli esztában, vagy a királyt menekülésében védelmeztek.

Iđóhaláltával szaporodott a megyei nemesek száma, vagyis a varjobbágyok, ugy hogy 1391. évi nemesi összeírásban 40 nemesi család mutatta fel privilegiumát.

Miután a benépesítés munkája lassan haladt, a király 1257. évben a szétfutott néphez visszahívó levelet — Revoocatoriumot intézett. Ezen visszahívó levélnek lényege (Okmánytár XII. 280. lap) a következő:

A királyi felség és kegyesség az alattvalóival gyakorolni szokott bölcseségét királyi levelekkel szokta megérösíteni, hogy az adott szabdalomban azontul meg ne terheltessenek, mint az a királyi adományban ki van téve. Emnélogva adjuk tudtára mindenkinek, hogy mivel Turuch és Lyptóbl népjünk közül sokan kimentek és másoknak pusztáira (praedia) teleptek le; nevezetesen Zequi (Szécs) és Bulog (Balogh) birtokunkra, melyek Coroch alá tartoznak, valamint a Zequi (Rimaszcs) vég joghatóság alól kivett s az udvorniceusok (kir. hivatalnokok) földjére teleptek, őket visszahívni elrendeltük s részükre a következő szabadalomban adjuk. Hogy 3 aratásig semmit sem fizetnek (tizedmentesség 3 éven át). Hogy a Turuch, Lyptó és Zolum ispánság alatt levő egyik villából a másika költöztesse (Szabad költözkeségi jog) minden javaikkal együtt. De ha birtokukat eladják, abból 12 denart fizetnek a fölgyök helyezett safarának (villico). Szentmárton napján 2 pondarat fizetnek a comesnek, minden mansio (jobbágy telek) után, valamint minden 40 mansio után egy legelő marháat, 40 csirkét

és 20 köbbl zabot, amint ez Turuchban és Lyptóban szokás. Tartoznak továbbá minden 40 mansio után a királynak a hadsereghoz egy lovas küldeni. Az örökös nélkül elhaltak ingóságaiól a comes (ispán) egy tárgyat szabadon választalhat magának, a szolgát és szolgálot kivéve.

Bíróst szabadon választalhatnak, de súlyos természetű ügyekben felettük a comes ítélkezik. Gyilkosság esetében egy márkát fizetnek, a sértett félnek pedig 10 márkát. Másféle kötelezettségeinket és szolgálmányainkat, amint ez Turuch és Lyptóban szokás, eszerint teljesítik.

De még a visszatért népség is kevés volt a megye benépesítésére, mert 1242—1263-ig körülbelül 15 nemesi család talaltott. A király, hogy a benépesítést eredményesebben eszközölhesse, 1263. évben proklamációt adott ki, melynek erejénél fogva az idegeneknek is megadta a telepedési s birtoklási jogot. A királyi kiáltvány eképszó: „Béla, Isten kegyelméből Magyarország királya etc. Adjuk tudtára mindenkinek, hogy mivel Isten engedélye folytán országunkba a tatárok betörték s a lakosokat nagyobbrészt vagy kiirtották, vagy fogságba hurcolták s így a lakosokkal bővelkedő ország sok helyen pusztasággá változott át, királyi kiáltványunkkal felhívjuk a világ minden részéből mind a földművelő embereket, mind a katonákat (nemeseket) az elpusztított s elnéptelentett földeknek benépesítésére s a hívásunkra bejövöknek az országban való lakás ezjából földeket és birtokokat adunk és jelöltük ki nekik állásuk igényeizhez képest.” Adatott Demeter kancellár által az Ur 1263-ik évében.

(Folyt. köv.)

günket a mi tót nemzetiségi és néppárti zászlónkhoz. Aludtunk eddig, de azokra a csapásokra, melyek a kormány kegyelméből ránk zudulnak, talán mégis csak fel fogunk ocsudni egyszer.*

Nos hát, édes magyarom, mit szólsz ehhez a cseh-tót perfidárhoz? De te azonban nem is tudod talán, hogy mi bántja annyira ezt a lapot? Hát megmondjuk! Nem az bántja, hogy a népet újabb terhek fogják nyomni (vajmi keves jut ebből arra a népre, melynek a Slov. Týžd. ír), hanem bántja, hogy a magyar honvédség most már harezra képes lesz és vége, mindörökké vége azoknak az álmoknak egy újabb nemzetiségi fölkelésről, a Hurban-féle lazadás megismétléséről, a cseh-tót nemzetegységről, a tót Okolieről... Hát ez bántja a cseh-tót lapot...

Tükördarabok.

A parlamenti szünet, mely vége felé jár, agitációval telik. A többség s a kisebbség egyaránt felzárkózva magának megnyerni igyekszik a nemzet közelményét a hátszabályrevizió kérdésében. Örömmel látja minden komoly hazafi, hogy a nemzet túlnyomó többsége azoknak ad igazat és impulzust a további tevékenységre, kik hátr kézzel ledöntötték azt a mesterséges torlaszt, melyet a személyes gyűlölettel vezetett ellenek a többség alkotmányos akaratának emelt. Törvényhatósági joggal felruházott városok, szabad királyi városok, vármegyék sorra foglalkoznak a parlament belső eseményeivel és nagy lelkeséssel mellett oly határozatokhoz hoznak, amelyekkel a többség is, a kormány is meg lehetnek elégedve. Bizony, hogy az illetékes tényezők e helyesléssel erőt merítenek a további küzdelemre, mely kell, hogy eredményre vezessen. Kell, hogy a parlament ne az ostoba időfecsérelések, a koresmai jelenetek melegágya legyen. Bizunk az isteni gondviselésben, hogy föl fogja világosítani a kisebbséget arra, hogy az az ut, melyen eddig járt s amelyen ezentul járni szeretne, nem az az ut, melyen magyar hazafiaknak járniok szabad.

Jellemző az az agitáció, melyet a kisebbség folytat a legkétségbeesettebben. Arról most nem szólnék, hogy egy nagy ellenmondásban lelejték az ellenzék, mikor itt is, ott is, szanaszét az országban segítségül hívja a nemzetet. A kisebbség ugyanis Apponyi szavára az az álláspontot foglalta el, hogy abban az ügyben, mely november tizenötelezikén keletkezett, a nemzet nem lehet bírós. Mégis más se tesz a kisebbség, mikor segít, csak azt, hogy bírósul hívja föl a nemzetet. Ismételtük, erről az ellenmondásról most nem akarunk szólni. Csak azt akarjuk leszögezni, micsoda eszközökkel dolgozik a kisebbség. Nos hát: sokat hazudoztak már, mióta a világ fennáll, de annyit, mint mostanában s akkorát, még sohasem. „A kormány meg akarja ölni a szólásszabadságot.“ „Szavazó géppé akarja silyesztetni a parlamentet.“ „El akarja adni az országot Ausztriának.“ Ezek még a kisebb hazugságok közül valók. A kézzel foghatókról már nem is beszélünk. Mit bizonyítanak ezek? Azt, hogy gyönge, nagyon gyönge az az ügy, melyet a kisebbség védelmez. Igaz úgy nem szorul olyan eszközre, melyekkel az ellenzék a maga álláspontja mellett kardoskodik.

Igen gyakran mondogatják a koalíciók irak, hogy a kormány helyzete meggingott. A király s a többség világjában már elfordultak tőle. Mondani sem kell, hogy ez is egyike azoknak a merész állításoknak, melyekről fűntebb szözlünk. Szó sincs róla. A király is, a többség is ragaszkodik a mostani kormányhoz s akik he vannak avatva a dolgokba, tudják, mennyire igaz ez. De logikus fő előtt ez nem is lehet kétség. Nincs-e a koronának is, a többségnek is minden oka arra, hogy ragaszkodjék a Tisza István személyéhez? Nem annak a férfianak bizonyult-e már is, aki megálja helyét? Nem adta számos jelét rátermettségének? És oly bővében vagyunk azoknak a nagy tevékségeknek, mint a milyen a miniszterelnök? A nemzet is ragaszkodik hozzá. Hogy is ne? Éppen egy esztendeje ül a hatalom pozecán. Rövid idő, alig elég arra, hogy más ember megismerje a gondjaira bízott országos ügyeket. O azonban már is maradóndó dolgokat teremtett. Deazra a pártalant nehéző politikai viszonyoknak, megmagyarosította a közös katonai nevelőintézeteket; annyira szaporította az alapítványi helyek számát, hogy legkedőbben tíz esztendő múlva az összes magyarországi ezredében csak magyar tisztek fognak vezényelni; kieszközölte, hogy Rakóczi hmvai hazaszállítassanak; törvényjavaslattal dolgoztatott ki, melynek értelmében Magyarország minden iskolás

gyermek feltétlenül meg fog tanulni magyarul; három évről kettőre szállította le a katonaság szolgálati idejét; kivitte, hogy honvédségünk régi, régi vágyunk szerint, tisztségeit kapjon. Az a hír tehát, hogy a miniszterelnök állása meggingott, pusztá vagy csak, azoknak a vágya, akik terjesztik.

A koalíció, mely november 18-án éjjel durrogó pezsgó mellett létesült, a parlamentben még nem mutatkozhatott be. Nem egészen valószínű, hogy egyáltalán be fog-e mutatkozhatni. Az ország ugyanis katezánjammert kapott tőle. Az ország valahogy elbírta a függetlenségi pártot, a nemzeti pártot, a néppártot, az újpártot, az Ugron-pártot, de csak külön-külön. Együttvéve azonban megfekszi a gyomrát. Különösen a Kossuth-párt kénytelen érezni választói háborgását. A választók ugyanis azt mondják: Mit keres Saul a próféták között? Mit keres a liberális Kossuth-párt a reakcionárius demagógia apró frakcióival egy föld alatt? És igazuk van. De mert a Kossuth-párt vénei érzik, hogy a választóknak igazuk van, kezdik törni a fejüket: miképpen lehetne szabadulni a töröktől, mely nem ereszti? Miképpen szabadulhatna a párt a vele ellentétes ezülv frakciók barátságától? A vének még nem léptek a nyilvánosság elé szándékaikkal. De soká ez nem késhetik, mert ha késik, a párt issza meg majd a levét: hivói elhagyogatják országsszerte.

A hét egyik eseménye, hogy Apponyi megint programtot változtatott. Ez ugyan nem ritkaság a következetesség nagy mintaképéül. Elhatározta, hogy minden telerőria nélkül rááll az önálló vánterület s a független magyar hadsereg állásponjtára, de azért rendületlen híve lesz a hatvanhetes alapnak. Lesz-e, aki bizik abban, hogy legalább ezt a programtot komolyan fogja venni? Nem hisszük. Nem is esodájuk, hogy nem lesz. Elvégre az országának már volt alkalma megtanulni, hogy Apponyi nál a programm egy nagyon elasztikus gummiabau, mely nyújtható és összehúzogóítható a szerint, hogy van-e kitálatása a kormányhatalom polezara jutni, vagy nincs. Legnagyobb a bábu, amikor még nem „virrad“ s alig látható, amikor „derengeni“ kezd neki. Láttuk ezt Széll alatt. Ugyanolyan ő, mint az egykori esch víz, Holbár. Ez egyszer, uram bocsá, spénótot evett. Mikor javában élt, jelentik neki, hogy Prágában királyi választották. Holbár megörült s a spénótos tálat a falhoz vágta. Nem királynak való ez az étel, ugymond, és fényes lakomat rendelt. Alig hogy kiadta a lakoma-parancsot, új hírnök jelentik neki, hogy nem igaz a királyi választás híre. Holbár elbusult, visszarendelte a fényes lakomat, a fal mellé sompolygott, a fálról fányérijába kaparta az oda ragadt spénótot — és ette tovább. Apponyi ugyanígy tesz. Mihelyt érzi, hogy mosolyog felé egy piros bársonyszék, nosza, vágja a falhoz a programját. Ha aztán esodólik, újra lekoparja s eteti az országgal tovább. Egészen bizonyos, hogy legujabb föztjébel nem kér az ország. Elég volt az öddiziekből.

Tótok sajtópöerei

Nemrégiben a pozsonyi kir. esküdtbírósnak egyszerre két tót nemzetiségi igaztást involvó sajtópöere volt. Az egyik felmentéssel végzödtük, a másik esetben azonban a vádlottat három hónapi foglázra és még pénzbüntetésre is ítélték. Az első pörben a „Pökör“ voli érdekelte. Ebben a tót politikai hetilap egy számban nyílt levél jelent meg Tomik Mihály szakolczi földmives aláírásával, melyben keservesen panaszoja a cikklör, hogy az eleni iskolába járó kis leányának magyar nyelven tanítják a vallást, melyet a kis leány így nem ért meg. A kir. ügyészség nemzetiségi elleni igaztást látott a közlemény egyik mondatában s megindították a nyomozást. Kezdetben Tomik Mihály ellen indították meg az eljárást, de az eltagadta a szerzöset, majd a „Pökör“ szerkesztöjét, dr. Blahó Pál szakolczi gyökör orvost vonták teletfösségre. Kedden tárgyalta dr. Blahó Pál ügyét, kik sajtó után elkövetett nem zetiségi igaztás vétségével vádolva került bírái elé.

Glösz Ernö kir. ügyész vadbeszédében éles szavakkal korholta azokat a lelketlen nemzetiségi igaztatók, kik visszaéve a jámbor tót nép hiszékenységével, minden alkalmat megragadnak — nyíltan, vagy leplezve — arra, hogy a magyarság ellen igazhassanak. Kéri az esküdtteket, hogy mondják ki a vádlottat bünsnek.

Dr. Lichtner Jenö ügyész védöbeszédében azt bizonyították, hogy a cikkben nincs igaztás a magyar nemzetiségi ellen, de még a magyar nyelv ellen sem.

Az esküdték nemmel felelték arra a kérdésre, hogy büns-e a vádlott a sajtó után elkövetett nemzetiségi igaztás vétségében.

A törvényszék az esküdték ezen verdiktje alap-

ján dr. Blahó Pált felmentette a vád és annak következményei alól.

A másik sajtópör pedig ez:

Az 1901. évi képvisölóválasztásnál a vágujhelyi körletben fellépett Markovics Rezsö ügyvéd nemzetiségi programmal. Fivérével, Markovics Gyulával és Csulik plébánással beutazta a körletet és több helyett oly élesen beszélt, hogy a nyitrai törvényszék nemzeti elleni igaztás miatt elítélte. A pozsonyi ítéltábla felmentette öket, mire a „Povazske Noviny“ vágujhelyi pánszláv újság az „Igazság gyözüleme“ című cikkében a nyitrai törvényszékét vádolta, hogy az egész sajtópört a szödk iszencsenáltak, kiknek kedvéért a jegyzökönyvet 64 helyen meghamisították. Az ügyészség a cikkek szerzöjét, kiknek Szvetics István 21 éves srnyei cipész voltotta magát, nyilvánosan rágalmaszást vád alá helyeztette. Az ügyet e heten tárgyalta a pozsonyi esküdtbírórság.

A vádolt elismerte a szerzöset és elvállalta érte a felelösséget, bünsnek nem érzi magát. Vallomásának további részében röviden foglalkozott a nyitrai bílnperrel.

Dr. Markovics Rezsö védöi és dr. Benke altügyész a valódiság bizonyításának megengedését kérték, amelyet azonban a törvényszék, a bírósági ügyviteli szabályzat és a pozsonyi kir. ítéltábla ítéletét tekintve, nem rendelt el.

Dr. Benke altügyész vádbeszédében a megrágalmazott nyitrai bíróságot védte.

Dr. Markovics védö pedig hosszabb beszédében iparkodott helyonyítani, hogy a jegyzökönyvet tényleg meghamisították. Védöbeszédében többször gyanusította Chudovsky Gézát, a nyitrai bílnperben a vádhatóság képviselő kir. ügyész, mely gyanusításokat azonban dr. Benke erőlesen visszautasította.

A viszonválaszok után a vádolt mondott pár szót a védelemért.

Az esküdték bünsnek mondták ki a vádlottat a nyilvános rágalmaszás vétségének elkövetésében, mire a törvényszék a vádlottat három havi foglázra, 100 korona pénzbüntetésre és az ítéletnek a „Povazske Noviny“ eziml lapban való közzétételére ítélte.

A védök azt a kérelmet, hogy a vádlottat mentse fel a foglázban a munka alól és hogy saját költéségen ételezhesse ott magát, elutasította a törvényszék. A védö semmiségi panaszát jelentette be.

HIREINK.

Bizalom Tiszának. Körmezübánya szab. kir. és főbányaváros képvisölótestülete f. évi december hó 7-én tartott rendkívüli közgyölésében gróf Tisza István miniszterelnököt, báró Podmaniczky Frigyeszt, az országos szabadelvüpart elnökét, valamint Lukács László pénzügyminisztert, mint a körmezübányai választókerület országgyöléségi képvisöléjét, az országgyölés tanácskozásai rendjének helyreállítására irányuló törekvésöierét távirattal üdvözölte és tántoríthatlan bizalmáról biztosította és a miniszterelnököt az öszkormányval együtt, még külön felirattal üdvözölni elrendelte. Együttal határozottilag kimondotta, hogy távol áll a város községétöl kiesinyelni a parlamenti ellenzék hivatásának fontosságát, söt elismeréssel adózik mindazon törekvészeknek, melyeket a közérdek sugall, melyeknek végezöje az ország javára, polgárainak boldogulására irányul. De még egyszer a szólásszabadság jogát minden körülmények között megövni kívánja, másrészt határozottan elítéli az oly törekvést, mely az ezen joggal való visszaélésekben nyílvánul, mely a parlament tekintélyét lealacsonyítja, a törvényhozás működését megbénítja, az országot törvényenküli állapothoz sodorhatja, az állam hitelét koronhatja és polgárainak iparát, kereskedelmét alapfeltételeiben megtámadhatja. A távirati üdvözlésökre báró Podmaniczky Frigyes a szabadelvüpart elnöke és Lukács László m. kir. pénzügyminiszter, országgyöléségi képvisöló következőleg válaszoltak:

Palkovics Emil polgármester urnak Körmezübányán. — Körmezü szab. kir. és főbányaváros megválasztö üdvözölte engem hiszövék tesz, a lelkes pártnak pedig, melynek élen szerenéses vagyok köztülni a parlamenti rend helyreállításáért, új eröt kölcsönöz a harezhoz, melyben a leggyerty letennék mind idöig nem szabad, míg a parlamentben elharapözött anarchiát végleg le nem vertük, tántoríthatlan bizalmukat igen nagyra becsüli és hálaosan köszöni.

Podmaniczky pártelnök.

Palkovics polgármester urnak

Körmezübányán.

Képvisölótestületnek ream néve rendkívül megválasztö, pártunk szempontjából igen örvendetes megnyilatkozásáért fogadják, kérem, legmelegebb köszönetem.

Lukács László,

Személyi hírek. Gróf György Kálmán főrendiházi tag néhány nap óta tőrözentartéri bírtoknok tartózkodik. — Ifj. Josth György, Türoczvármegye főispánja, több napj tartózkodásra a fővárosba utazott.

Országos Magyar Szövetség ma egy hete Budapesten tartotta meg első évi rendes közgyűlését gróf Esterházy János főrendiházi tagnak elnökléte alatt. A megnagyobb beszédet gróf Esterházy János mondta. Hangzotta a szövetség szükségessé voltát, a magyar társadalom fűlétségére és a nemzetiségek fölőlvást elharapozó törekvéseire. A politikusk, agymind, indifferensek voltak, az egymás után következő kormányok a legellenettei semh intézkedéseket tettek a nemzetiségi mozgalmakkal szemben, a közelet vezérőlvényét pedig kezdék elveszteni azokat a tulajdonokat, amelyek az állam föntartásához elvétel nélkül szükségesek. Ezért keletkezett és ezért van létjogosultsága a szövetségnek, melynek hivatása fölújítani azokat a módszereket, amelyek a magyar föl hegemoniáját ebben az országban biztosítják. Ez nemcsak politikai és történelmi szükséglet, de egyesek következtése az értelmi fensőbbiségnek és számbeli többségnek. Az ország periferiáján lakó magyarság ki van téve a nemzetiségek befolyásának és úgyszólván izoláltak áll, tehát folyton gyengül. Ennek oka a magyar szolidaritás hiánya. Ezt kell tehát megteremteni, mert ha nem történik vele, kiskik a föld a talpunk alatt. A zapszótással fogadott beszéd után János Bene'ék dr. föltitkár kimerítő jelentést tett a szövetség múlt évi működéséről. Előadta, hogy központi irodát állítottak és szerveztek a fővárosban és a vidéken. A tavasz száma 3128, az alapító tagoké 18. A szövetség fölőlvásási küldösi felőlvésztettek a társadalom figyelmét s a munkálkodni akaró hazafiakat az ő zászlójuk alá gyűjtötte. Jelentette végül, hogy az egyes osztályokban és bizottságokban megkezdődött a munka s a szövetség immár közel egy évvel alhoz, hogy a nemzetiségi törekvéseknek megfelelő állomásra legyen. A közgyűlés a jelentést egyhangúan tudomásul vette. Ellátózták, hogy a két korona évi tagdíjait alját egyszer s mindenkorra fizetőnek ötven korona alapítvánnyal meg lehetne váltani. Tudomásul vette a közgyűlés a pénztári jelentést és a jövő évi költségvetést is. A jelentés szerint a szövetség vagyona 9157 korona 99 fillér. Ezután a föltitkár elbeszélte az 1905 évi munkaprogramot, amelyet a királyi és Szilágyi Károly, Szemenyei Kornél és Mezey Gyula fölőlvásása után elfogadtak. Solymosi Elok fölőlvétele egy történelmi színház fölőlvásásának tervéét. Az indítványt a választmányhoz tették át. Végül a választást követték. Előnk ifj. Esterházy János gróf tel. társelőnk Takács Mórnyé dr. dr., alelnök Ferencz Ferencz, föltitkár János Bene'ék dr. Választók Czékényli 62 választmányi tagot. Ezek között vannak Türoczvármegyeből ifj. Josth György főispán, Bene'ék Kálmán alispán, Berecz Gyula kir. tanfelügyelő és Dugnyiczki Tivis főszólvény. — Bene'ék Kálmán alispán taviraghatnóldozott a közgyűlés, amit a többi fölőlvő szőlvényvel együtt örvenedtes tudomásul vettek. Végül Berecz Gyula indítványára a közgyűlés elismerő köszönettel nyilvánította gróf Esterházy János elnöknek azon fáradhatlan buzgalomát, amellyel a Szövetség ügyeit a föltét évben vezette.

Eljegyzés. Ifj. Honcsey Sándor, a szentmártonhatmizsai járás számvélvője, eljegyzett Galanda Olga orvuhőgyet, Galanda Sándor helybeli királyi közegyező hájos és nagyimveltségi leányát.

Megyebizottsági tagok választása. Lapunk előző számban közöltük a 1. évi december hó 3-án délig ismert megyebizottsági tagválasztási eredményeket. A már közöltekben kívül megválasztottak Székelyen Berecz Gyula kir. tanfelügyelő és Záborzsky Adolf szőlvényből egyhangúlag. Kostyáiban Androny János tőrözentartományi ügyvéd és Mokoczy Péter bírtoknok. Ez utóbbi választás ellen azonban már beadották a felhívás. Rutkán Epstein László és Vágy Geleón. Jaszóváron Koteles József és Rosa János. Moszócon két nemzetiségi párti t. i. Csajka András és Hrivónék Mihály, Felsőstubyán Holbay Lajos és Roth Emil.

A felvidéki tót nép gazdasági viszonyairól dr. Pechány Adolf tanár és lapszerkesztő, a felvidéki viszonyokunk alapok ismerője, tanulmányt írt, amellyel meg foglalkozni fogunk, mert ezen tanulmány a tót nép iránt táplált igaz jól indulattal íratott meg.

A Tátra igazgatósági ülése. A Tátra bank a múlt napokban tartott igazgatósági ülést Josth Ferencz orsz. képviselő, a Tátra elnökének vezetésével. Az elnök melegen emlekedett meg Stefanovics Mlos dr. nak, az intézet vezérigazgatójának elhunyatáról. Majd kértelmen keletlen tudomásul vették a kir. tábla felőlvét az alapszabályok módosítása tárgyában, amelyről lapunk más helyen emlekedtünk meg. Ezek után a folyó ügyeket tárgyalták, lit emlejték meg, hogy a vezérigazgatói állásra újabban más jelöltek is akadnak. Emlegették, hogy Daxner meg Derer is asprálnak a vezérigazgatóságra.

Helyreigazítás. A F. M. K. E. javára rendezett mükedvelői előadásról szóló tudósításunkban több helyen Hodobay Jolán név szerepel Csaplay Jolán helyett. Akik a helyi viszonyokat ismerik, azok megértik a remisz-ezenekéniak ezt a tévedést.

Vármegyei közgyűlés. Türoczvármegye törvényhatósági bizottsága 1. évi december hó 20-án Türocz-szentmártonban, a vármegyeház nagytermében tartja meg az évi teli közgyűlést.

A "Tátra" hamiskodása. A tőrözentartományi Tátra felsővármegyei bank részvényirtárság ügyében érdekes határozatot hozott a múlt héten a buda-

pesti kir. ítélőtlábla. A dolog lényege a következő: Amikor a "Tátra" alakulóbán volt, egyrészt a magyar kormány, másrészt az előbb nevezett részvénytársaság között, olyan az alapszabályokba felvett megegyezés jött létre, mely szerint a kormány jogot szerzett alhoz, hogy az alapszabályok idézett rendelkezései szerint az igazgatóság tagjainak törvényes jogkörével felruházott s az igazgatóság és végrehajtó bizottság vezetésére hivatott elnök és helyettes elnök választásának érvényessége az ő jóváhagyásától függjön. A kormánynek ezt a jogát a részvénytársaság is mindig elismerte; ennek dacára az 1904. évi április hó 21-én tartott közgyűlésében az alapszabályokat úgy módosították, hogy a kormány jóváhagyása illuzióriussá vált. Ezt az alapszabálymódosítást a bíróságok nem hagyták jóvá. A budapesti kir. ítélőtlábla következő érdekes indokollással magyarázta meg a részvénytársaságnak állásapontját: Kétségtelen, de a részvénytársaság maga is elismerte, hogy elnökének és helyettes elnökének megválasztása a kormány jóváhagyásától függ s alapszabályoknál erre vonatkozó határozatában a kormány hozzájárulása nélkül, egyóldalán, közgyűlésnél narőlvázolt meg nem változatható, nem lehet megengedni azt sem, hogy a részvénytársaság alapszabályait egyóldalán, a kormány hozzájárulása nélkül oly módon változtathassa meg, mint azt az 1904. április 21-én tartott közgyűlésben az alapszabályok 20., 22., 24., 28. §-ai módosítása által tette; mert ez az alapszabálymódosítás, midőn a kormány jóváhagyását jogát érintetlenül hagyja, de az elnököt és helyettes elnököt az igazgatóságból és a végrehajtó bizottságból kizárja és az igazgatóság illésen notán megjelenő elnököt és helyettes elnököt a pusztá elnökletlen kívül minden más jótól, így a szavazategyelőség esetén való döntés jogától is megfosztja, lényegében a kormány jóváhagyásától függő elnök és helyettes elnöki állásnak az alapszabályok által megállapított hatásköréből való teljes kivételkötésére, végrehelyben tehát kerülttőn a kormány jóváhagyási jogának kijátszására irányul, amiből a bíróság segédkezet nem nyújthat. A hamiskodás tehát nem sikerült.

Esküvő. Chrometz András, a kiesinyi világekörhőli utazó, akinek merész vállalkozásáról az utóbbi hónap esztendő alatt gyakran megemlékeztünk, végre a házias élet esendese révén evezett be. Tegnap tartotta meg eskülvőjét Kiskunhalaszán Hegedüs Julival, akit mint írja, ezeltől 9 esztendővel, mint 12 éves kis leányt már kismélt magának házastársul. Tartós boldogságot kívánunk meg azt, hogy a vándorlethez szokott férfi egyhamarjába meg ne szálja a kalandozásnak vágya.

Zólyomgyeji házli, nép- és mükedvelői iparkiallítás. December hónap 11—20. közi napokon Zólyomvármegyei házli-, néppári- és mükedvelői munkáikat beavatott kiállítást rendez a vármegye székházának termében. A kiállítás célja: a) Zólyomvármegyei lakosságának e neml foglalkozásról s jelen állapotáról tudomást szerezni; b) az e munkák készítésével foglalkozókat haladásuk s kézi ügyességük eredményeként beavatása által tökéletesedése buzdítani; c) a házli-, nép- és mükedvelői iparnak piacot teremteni és végül d) az egyes vidéknek meglőhosszú háziipart megfelelő szakoktatással tökéletesíteni. Kiállítat mindenki, aki Zólyomvármegye területén házli- és néppári, nemkülönben mükedvelői munkákat készít, vagy olyanok tárgyalombá hozzatál követteti. A kiállítandó cikkek: gazdasági eszközök, fataraszát, szővő-tőnőpar, agyve- és papírmanó, slíj, elemi-, polgári- és leányiskolai kézi-munka és egyes mükedvelők legkülönbözlőbb kézümmük. Szóval minden, amihez képzésbe lesz, amivel Zólyomvármegyei lakosság háziiparilag foglalkozik. Úgy érdekes néprajzi adatok szerepeltek e kiállításban, melyek bizonyára a lakosokat, valamint a szakértőket is érdekelni fogják. A kiállítandó tárgyak nagyob része előd. Hasonlók készítésére a rendező bizottság megrendeléseket is el fogad. E kiállítás bizonyára új alapokra fogja fektetni Zólyomvármegye háziiparát s nagy mértékben elmozdítja majd e vármegye szegény, de szorgalmas népének anyagi boldogulását. Ez az első fontos lépés, mely a kivándorlást állandó kenyérkereset nyújással óhajlja megakadályozni.

Az igazság érdekében ezim alatt megjelent hírünkre vonatkozólag, amelyet úgy közöltünk is, amint az hozánk beérkezett, azótlatot kapunk egy német nyugatvány kíséretében, ami ismét azt bizonyítja, hogy a hír írőja nem alaptalanul panaszkodott. Minthogy pedig úgy látjuk, hogy az érdeklődés már föl van kelte, arra nézve, hogy az eddigi mulasztások pótolásának és orvosolásának, az izraelita hitközség hazafiságától reméljük, hogy mindez mielőbb megvalósítja.

Perek egy pánszláv ígató ellen. A Povázské Noviny eziml vágújheleti tót havilap szerkesztőjét, Hrusovszky Tibor bankhivataltokót a nyitrai kir. törvénybíró a magyar nemket ellen való ígátás miatt három napú államfogházra ítélte. Az ezen ítélet ellen beadott semmiségi panaszát a királyi Kuria elvetette és így a törvényeségi ítélete jogerőssé vált. Hrusovszky ellen egyébként még több per van folyamatban. Becsületesítés és rágalmazás miatt ugyanis a vágújheleti lap szerkesztője, Sándor Ferencz is beperelte őt, továbbá ugyanezen vétségért Vanyó István őturali néptánót s e perek a nyitrai kir. törvénybírókél most vannak folyamatban. Osztrulocky Géza trenacsőmgyei főispán rágalmazás miatt a pozsonyi sajtóbírósnágnál perelte be Hrusovszkyt.

Az első leánykikéhasztási egyeletnek mai számunkban levő nyíltléri közlőmve ére felhívjuk olvasóinkra figyelmét azzal, hogy véleményét illegesse fel, míg a támadások ellen indított sajtóperben a független bíróság nem hoz ítéletet.

Valasek is kegyelmet kér. Valasek János orsz. képviselő, aki egy évi államfogház büntetésének kitöltesét 1. évi november hó 15-én kezlette meg, ucsőgtámadott egészségi állapotára való tekintettel ő Főlségéhez kegyelmi kérvényt nyújtott be, amelyben hátrólve büntetésének elengedését kérelmezti. Érdekelben több nemzetiségi vezérőlvény megígérte közbőnzárását és roménylik, hogy a büntetés felének elengedését sikerlőn fog kieszközölőnlük.

Nyilvános számadás. A tőröczvármegyei mükedvelői egyesület által 1. évi november hó 26-án rendezett szimfőlvadás alkalmából a) belépti jegyek elárúsításából befolyt 280 korona 20 fillér, b) felültesekből befolyt 135 korona, c) jegyzőválasztásokból befolyt 32 korona, összesen 447 korona 20 fillér. Ezzel szemben a következő kiadások merültek fel: a) zene 20 korona, b) Moskőczi Ferencné számlája (szimfőlvadás, meghívók, belépti jegyek, bélyegek stb. (71 korona, c) fűtés, világítás, teremorsolás, iskolaszalga díja 46 korona 30 fillér, d) eszokok 12 korona, e) fodrász s jegyszedők díja 16 korona, f) székgyár számlája kifőlvésztőkéért 10 korona, összesen 175 korona 30 fillér. A bevételből az összes kiadások levonása után tenmarad 271 korona 90 fillér, azaz Kettős átvonékeny korona 90 fillért mint tiszta jövedelmét a F. M. K. E. tőröczmgyei választmány pénztársaságát; Párvy Endre zőlvényarjai tanár urnak a mai napon postalátalányon megkötőlvén. Felőlvázott: Ifj. Josth György és Schütz Lajos (Szacsány) 20—20 korona; Josth Ferencz, Újhegyi Attila, Tomascsek János (Szacsány), dr. Lang Ernő 10—10 korona; dr. Szolárík Vilmos (Rutka), Neesasz Tamás, Perl Albert, Nálán Henrik (Prikopa) 5—5 korona; Balás Hugó, Strelinger Henrik 4—4 korona; Gerő Virgí (Zőlvényarjai), Zányi Kálmán és N. N. 3—3 korona; Kollermann Gyula, Töpercz Sándor, Balás Endre (Zőlvényarjai), Akantisz Ötön, Kubala Ágoston, Matonics Szaniszló, Fridmann Mór (Rutka) 2—2 korona; Szende Gáspár, dr. Orszáld Károly, Jókóvi Emil, Waldmann Arpád 1—1 korona. Jegyeket megváltották: Berecz Gyula 6—6 korona; Erdődy György, Schönáich Viktor (Zőlvényarjai) 5—5 korona; Töpercz Vilmos (Moszó) 4 korona; Záltrulocky Tamás (Kossut), Éder Ferencz (Zőlvényarjai) 3 korona; Rakassányi József, Chikán Miklós, Hudák Endre 2—2 korona. A fölőlvót összesen 1000, kik adományáikkal a hazafisai cél érdekében a mükedvelői egyesületet támogatták, az egyesület nevében ezutal is háias köszönetemmel nyilvánítottam. Türoczszentmárton, 1904. évi december hó 1-én, Dr. Lang Ernő, a tőröczvármegyei mükedvelői egyesület elnöke.

Megyel választások. A nyitra- és árvaszemeyi választások, a ki mükedvelőtlenségtől iszonyu képt mutatja, írja a Slov. Týzd. A tót nép hivatott vezetőinek, úgy látszik nekünk, nagy költősségek vannak ezen népi iránt. Nem marad egyéb hátra, mint az, amit már többször kimutattunk, hogy t. i. a népek magának kell majd gondoskodnia önmagáról. Legszomorúbb hírek Mivárolt érkeztek, ahol jelölteknek szegyeteljes kisebbségben maradtak. Sz. Örvendésből híreket várnunk Lipótlóbb és a Bacsakából. Ugy látszik tehát, hogy a Slov. Týzd. Trenacsőn és Türoczmgyekből sem van valami józelmű híreket és az hatóságok nembánomosságának, tehát ha a hivatott tót vezérőlvény nembánomosságának, költősségelmánzásának és a hatóságok erőszakának tulajdonjára az ultratott és néppári fölőlvék tömeges bukdásait, hiszen eléget irók a tót népek tőtokat, halinákat, hogy mint s hogy kell a tót népek tőtokat, halinákat és eskák ezeket választani mindenülvén. De ha az, a tót nem akar ezeket fogadni? S miért nem fogad szót? H írást és nem híres apostolai becsapják, amírtják s eszközlő háználják tel a saját önző ezlájkar.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közöltétekért nem felelős a szerkesztő.)

Tájékoztatósul.

Az Első Leánykikéhasztási Egyelet m. sz. és annak igazgatósága rövid óta ezéltáblájával szolgál a leggyűtlőkdöbb és bosszavágyó támadásoknak, melyek mindannyian hazugságtól, terdítéskétől és tortázások-tól csak úgy hemzsegenek.

Méltóságon alulnak tartjuk, hogy ezen támadásokra reagáljunk. Csak annyit szolgálunk tagjaink tájékoztatásul, hogy az Első Leánykikéhasztási Egyelet m. sz. keblében semmi olyas nem történt, ami nyugtalanságra okot szolgálhatna és hogy ezen ízelmek tisztán egy rendezett hájzra vezetendők vissza.

Üzletmenünk zavartalan folyásáról különben is látjuk, hogy érdekel tagjaink, valamint általában a nagyközönség ily minősíthetetlen támadásokról a helyes ítéletet magának megalkotni tudja.

A sajtóper, az egyedüli védelmi eszköz, mely ily esetben rendelkezésre áll, mind ezen támadások ellen, már is folyamatba töltök.

Budapest, 1904. november 30.

Leánykikéhasztási Egyelet Igazgatósága.

Alkalmos karácsonyi ajándék!

A legújabb, javított szerkezetű
GRAMMOFONOK, FONOGRÁFOK,
zenélő- és beszélőgépek

minden mellékzúgás nélküli hang-reprodukciókkal jutányosan, havi részletfizetésre kaphatók

MOSKÓCZI FERENCZNÉ
könyvkereskedésében
Turócszentmártonban.

Jutányos fizetési feltételek!

4⁰ = os kamatot fizet
betétek után, külföldi pénznemeket napi árfolyamon bevált, értékpapírok vételét és eladását közvetíti

a **Turóczy Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank** részvénytársaság
Turócszentmárton.

Csekély haszon, nagy forgalom!

Karácsonyi és újévi ajándékok
nagy választékban!

Tulhalmozott raktár miatt mélyen le szállított árakon kaphatók:

Fali-, inga- és zsebórák,
arany és ezüst ékszerek,
valódi ezüst és kina-ezüst
tárgyak.

TESZÁK S.
órák és ékszerész
Turócszentmárton.

Csekély haszon, nagy forgalom!

2 jól rendezett lakás
kiadó. Közlebbi feltételek Mitrovsky Rudolf urnál Turócszentmártonban, vagy pedig közvetlenül a háztulajdonostól tudhatók meg.
Gazdik János, gyógyszerész Kőrmöczbánya.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp.
a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyított háziész, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult. Készve van, csomagolás és megvásárlásnál megjelölni kell a védjegyet.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt beviseléskor óvatossá legyünk és csak olyan ügyvet fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzékével ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 kor. és üvegtől minden gyógyszerárban kapható.
Főmátr: **Török József** gyógyszerész, Budapest.
Rechtler gyógyszerárta az „Ara” y országhoz, P. ágában, Ellisb. ut. strasse 5. neu. Mindennapi ártékű.

Toperczer Sándor gyógyszerárta Turócszentmártonban és Schönáich Viktor gyógyszerárta Znojváralján.

Hashajtó, görcsmegszüntető

Bujahódcsopek,
étvágyat kelte és az emésztést elősegítő háziész.

Egy palack ára 1 korona.
Póstan kevesebb mint 2 palack (2 kor. 50 fill. utánvétel nem lesz szétküldve)

BITTNER GYULA gyógyszerárta által
GLOGGNITZ (Alsó-Ausztria.)

Kiadótulajdonos: **Moskóczy Ferenccz.**

Van szerencsem a n. é. közönség tudomására hozni, hogy Turócszentmártonban, a Főterén

Buffettel egybekötött Csemegekereskedést
nyitottam.

Kitűnő összeköttetésem, valamint megfelelő tőkém azon helyzetbe jutottnak, hogy mindig friss és legkiválóbb minőségű áruval szolgálhassak a n. é. közönségnek.

Raktáron tartok: **prágai és kassai sonkát, kaviárt, különlegességeket füstölt húsárúknak, teavaját, hal- és lúskonzerveket, bel- és külföldi sajtot, naponta friss Kuglersüteményt, Stollwerk, Heller stb.-féle csukorkát, finom gyümölcsöt stb. stb.**

Jól berendezett csemegekereskedésem a helybeli piacozon hiányt pótol. Amál is inkább eléghitem ki a n. é. közönség igényeit, mivel csemegekereskedésem sommi más üzlettel összekötve nincsen.

A közeledő karácsonyi idény alkalmából bátorokodom egyuttal felhívni a n. é. közönség figyelmét dus választékú **karácsonyfadiszaimre és csukorkáimra.**

B. pártfogásukat kéri

Szende G.

Elágásan s kényelmesen berendezett helyiségemben a nap minden szakában kitűnően és olesón lehet étkezni.

Jónak, a job.
az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használtban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vízson és pamu ruhaneműek mosására, a **Schicht** által újonnan feltalált mosó kivonat,

„Asszonydicséret”

védjegy,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkent.
2. Fáradságot a megyedre.
3. A szóda használatát teljesen feleslegessé teszi.
4. Mintfogó tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett cég kezességét vállal.
6. Rendkívül kímélő és folytán olcsóbb, minden más mosásznál.

Nékiözhetetlenné válik minden háztasszony és mosónőnél egy egyszerű kísérlet után.

Mindenütt kapható.

Schicht-szappan

„szarvas” vagy „kulcs”

jevjegy

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan.
Minden káros alkatrészektől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden üvegből szappan a „Schicht” nével és a fenti vedjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig
A legnagyobb piár s maga némében, az európai szárazföldön

Szende G.
csemegekereskedésében
Turócszentmártonban
jó házból való fiu
tanulólul
felvételtek.

Gyöngélkedő, sápadt, vérszegény gyermekek részére ajánlom az általánosan kedvelt és használt

Lahusen-féle jódcukor-csukamáj-olajat.

A legjobb és leghatásosabb csukamáj-olaj. Gyógyereje névze főül minden hasonló készítményt és újabb gyógszert. Ize fölötté finom és enyhe, miért és ugy gyermekek, mint felnőttek szívesen szedik is könnyen emésztiék. Ára 350 kor. — A beszerzésnél tessék ügyelni a gyáros cégére: **LAHUSEN** gyógszerezés, Bréma. — Kapható vidéken **Gazdik János** gyógszertárában Kőrmöczbányán és **Toperczer Sándor** gyógszertárában Turócszentmártonban.

Karácsonyi és újévi ajándékok legolcsóbban
PERLZWEIG J. órák és ékszerész üzletében Ruttkán szerezhetők be. Vidéki megrendelések gyorsan elintéztetnek.

1904. 6816. számhoz.

Hirdetmény.

Ezennel pótlólag közzététetik, hogy a beszerzezbányai m. kir. erdőigazgatóság tanács-termében **1904. évi december hó 22-én d. e. 10 órakor** megtartandó fenyőtüzifa-eladásnak a nagyméltósági m. kir. földmiveltésügyi miniszter ur 1904. évi 67982. sz. alatt közzétett árverési hirdetménye I. pontja szerint eladás alá kerülő 20000—25000 ürm.³ tűzfából annak zöme a kisgarami gerebrakodón, csekélyebb része a kvatimechi gerebrakodón fog favásárlónak átadatni, míg e fából az előző hirdetménytől eltérőleg csak alárendelt mennyiség vagy semmi sem kerül a rezsóparti gerebrakodón átadásra.

Beszzerzezbánya, 1904. évi december 3-án.

Magyar kir. erdőigazgatóság.

Alma

Török Bálint, arany parmén, Balogh renet, fehér batul s egyéb nemes fajta métermázsánként, netto sulyban Léva állomásra szállítva

I. rendű	26 korona
II. rendű	20 korona
III. rendű (kiosli)	14 korona.

Láda és csomagolás ingyen.

5 kgos postakosárban 2 kor. 30 fill. bérmentve.

DEMICHER VILMOS
BAKABÁNYA (Hont m.)

Igen alkalmas
karácsonyi és újévi ajándékul!

Életnagyságu krétarajzok vagy nagytások passe-partouttal 10 kor. Pasztell- és olajfestmények és photo-email képek jutányos árban és mindenféle nagyságban kaphatók

STEINER LAJOS-nál
Turócszentmárton.

Jó munkáért szavatosság!

Magyar Nyomda Turócszentmárton.